

LJUBLJANSKI NADŠKOF
ARCHIEPISCOPUS LABACENSIS

Ljubljana, 19. november 2020

Pismo podpore Svetopisemskemu maratonu 2021

MED VAMI BOM HODIL ...

Za Boga je v Svetem pismu uporabljenih cela vrsta izrazov. Med najbolj znanimi so Jahve, Elohim, Adonaj. Nam je morda najbližji Emanuel, o katerem je prerok Izaija prerokoval Ahazu, te besede pa je povzel tudi evangelist Matej kot pojasnilo dogajanjem ob napovedi Jezusovega rojstva.

»Emanuel – Bog z nami.« Bog z nami. Ne Bog, ki je daleč. Ne nedostopni ne nedosegljivi ne strašni Bog. Ne Bog tretjega služabnika iz Jezusove prilike o talentih, ampak Bog z gore Horeb, glas rahlega šepeta, ki je v preroku Izaiju obudil novo upanje.

Razodeval se je počasi. Ne toliko z imeni, tudi ne s teološkimi razpravami, ali pa modrovanjem pismoukov. Razodeval se je skozi zgodovino. Njegova dejanja v prid izvoljenega ljudstva ter njegove poti skozi čas in dežele so ljudstvu govorila o tem, da so njegovo ljudstvo in on njihov Bog.

Ko je bilo ljudstvo stiskano v Egiptu, je Mojzes pasel drobnico svojega tasta Jitra in se zastrmel v goreči grm. Iz grma je zaslišal glas: »Dobro sem videl stisko svojega ljudstva, ki je v Egiptu, in slišal, kako vpije zaradi priganjačev; da poznam njegove bolečine. Zato sem stopil dol, da ga rešim ...« (2 Mz 3,7-8). Mojzesa je bilo vendarle strah stopiti k faraonu in se postaviti na čelo ljudstva, da bi ga povedel v obljubljeni deželo. Bog mu je zagotovil: »Jaz bom s teboj« (2 Mz 3,12). In je bil z njim in z ljudstvom; podnevi v oblačnem stebru, ponoči v ognjenem stebru, v zapovedih s Sinaja, v shodnem šotoru, ki ga je napolnjevala njegova slava. V dobrem in hudem je bil z njimi.

Zgodba Božje navzočnosti med nami je višek dosegla v Jezusu Kristusu, ki »je sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanosti je bil kakor človek« (Flp 2,7). Še več, on je bil sredi med nami »kakor tisti, ki streže« (Lk 22,27). Razodel nam je svoje prijateljstvo, saj nam je razodel vse, kar je »slišal od svojega Očeta« (Jn 15,15). Da bi to prijateljstvo potrdil, je za nas dal svoje življenje, saj »nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje« (Jn 15,13).

In zgodba ni zaključena. Še vedno hodi med nami, kakor je obljubil Mojzesu. Naučiti pa se moramo spoznati njegove stopinje, zaznati njegove mimohode, zaslišati njegovo govornico. V to šolo ni treba daleč. Dovolj je vzeti v roke Sveto pismo in brati, brati z ljubeznijo in hvaležnostjo. Brati z razumom in s srcem.

K temu nas vsako leto spodbuja tudi Svetopisemski maraton. Ta bo drugačen, ko je bil prejšnja leta. Zaznamoval ga bo koronačas. Veliko stvari je pogojenih zaradi virusa, ne pa vse. Božje besede se virus ne more dotakniti, pa tudi mojega odnosa do Boga in njegove besede ne more doseči. Poslušajmo in opazujmo, kako Bog hodi med nami v tem posebnem času.

msgr. Stanislav Zore OFM
ljublanski nadškof metropolit